

धा(धा)ङ्गनासा स्त्री धा(धा)ङ्गखेव नासा यस्याः । का-
कनासिकायाम् राजनि० । वा कप् अत इत्थम् धा(धा)
ङ्गनासिकाऽपि तत्पार्थे । [जातित्वात् ङीप् ।

धा(धा)ङ्गपुष्ट त्रि० १त० । कोकिले हारा० स्त्रियां
धा(धा)ङ्गमाचो धा(धा)ङ्गमचते मच-अण् काकमा-
चोवत् साध्यम् । काकमाच्यां राजनि० । [राजनि० ।

धा(धा)ङ्गवल्ली स्त्री तज्जामा वल्ली । काकनासायाम्
धा(धा)ङ्गादनी स्त्री काकादनीवत् साध्यम् । काकतुण्डां
राजनि० । [प्रभृतयोऽपि तत्पार्थे ।

धा(धा)ङ्गाराति पु० ६त० । मेचके हारा० । तदरि-
धा(धा)ङ्गी स्त्री जातौ ङीप् । १काक्यां २काकोलिकायां
च मेदि० । [राजनि० ।

धा(धा)ङ्गोली स्त्री काकोलीवत् साध्यम् । काकोल्यां
धात त्रि० धमा-क्त । १संधुषिते श्वाभूविष्ठतया दीर्घभावेन
२लज्जमाणे वर्षे च । ३शब्दिते ४वादिते च ।

धापन न० धमा-णिच् भावे ल्युट् । दृंहणे शब्दार्थचि० ।
धापित त्रि० धमापि-क्त । दृंहिते बद्धकीकृते शब्दार्थचि० ।
ध्यात त्रि० ध्यै-क्त । चिन्तिते ध्यानविषयीभूते “तदात्मना
ध्यातधवा रते च का” नैष० ।

ध्यान न० ध्यै-भावे ल्युट् । १चिन्तने २अद्वितीयवस्तुनि वि-
च्छिद्यविच्छिद्यानरिन्द्रियवृत्तिप्रवाहे । “शास्त्रोक्तदेव-
ताद्यात्मन्वेष्टचलो भिन्नजातीयैरनन्तरितः प्रत्यय-
सन्नान एकाग्रतेति यमाहुरिति” भाष्योक्तेः ३ध्यैय-
प्रत्ययैकतानत्वे । एकत्वधृतस्य चित्तस्य भगवदोकार-
वृत्तिप्रवाहोत्तरोत्तराऽन्याकारप्रत्ययाव्यवहिते ४निदिध्या-
सनसंज्ञे चित्तस्यात्माकारादयद्युक्तौ । “ब्रह्मैवाकीति
सहृत्वा निरालम्बतया स्थितिः । ध्यानशब्देन विख्याता
परमानन्ददायिनी” इत्युक्तेः ५परमात्मचिन्तने । धारणा
निरुद्धस्य त्रिनेत्रपञ्चवक्त्राद्याकारविषयायां ६चिन्तायाम् ।
“चिन्ता तद्विषया ध्यान”मित्युक्तेः । “तत्र प्रत्ययैकतान-
ता ध्यानम्” पा० सू० तत्र तस्मिन् देशे यत्र चित्तं धृतं तत्र
प्रत्ययस्य ज्ञानस्य यैकतानता विषदृश्यपरिणामपरिहारेण
यदेव धारणयावलम्बनीकृतम् तदात्मन्वनतयैव निरन्तर-
सत्पत्तिः सा ध्यानमुच्यते । ध्यानपदनिरुक्तप्रादिकृष्टं
महानिर्वाणतन्त्रे यथा “ध्यै चिन्तायां स्रतो धातुः चिन्ता
तत्त्वेन नियता । एतद् ध्यानमिह प्रोक्तं सगुणं निर्गुणं
द्विधा । सगुणं सन्तमेधेन निर्गुणं केवलं मतम्” इति । अपि
च “ध्यानं तु द्विविधं प्रोक्तं सरूपारूपभेदतः । सरूपं

तत्र यद् ध्यानमवाङ्मनसगोचरम् । अव्यक्तं सर्वतो व्याप्र-
मिदमित्यविवर्जितम् । अगम्यं योगिभिर्गम्यं लक्ष्यैर्वि-
समाधिभिः । मनसो धारणायां यो वं स्थाभीष्टसिद्धये ।
सुखं ध्यानप्रबोधाय स्थूलध्यानं वदामि ते । अरूपायाः
कालिकायाः कालभातमेहाद्युतेः । गुणक्रियातुसारेण
क्रियते रूपकल्पना” ब्रह्मचिन्तायां यथा

“ब्रह्मात्मचिन्ता ध्यानं स्यात् धारणा मनसो धृतिः ।
अहं ब्रह्मेत्यवस्थानं समाधिर्ब्रह्मणः स्थितिः” इति
गारुडे ४६अ० । तत्कालभेदश्च “प्राण्यामैहार्हदशभिर्वावत्
कालं हृतो भवेत् । यस्तत्रकालपर्यन्तं मनो ब्रह्मणि
धारयेत् । तस्यैव ब्रह्मणा प्रोक्तं ध्यानं द्वादश धारणाः ।
द्वादशध्यानपर्यन्तं मनो ब्रह्मणि यो नरः । तिष्ठेत
स यतो मुक्तः समाधिः सोऽभिधीयते । ध्येयाञ्च चक्षते
यस्य मनोऽभिधायतो भृशम् । प्राप्यावधितं कालं
यावत् सा धारणा स्रता । ध्येयसक्तं मनो यस्य ध्येय-
मेवानुपश्यति । नान्यं पदार्थं जानाति ध्यानमेतत्
प्रकीर्तितम् । ध्येये मनो निश्चलतां याति ध्येयं वि-
चिन्तयन् । यत्तद्व्यानं परं प्रोक्तं सुनिभिर्ध्यानचिन्तकैः ।
ध्येयमेव हि सर्वत्र ध्याता तल्लयतां गतः । पशुप्रति
हैतरहितं समाधिः सोऽभिधीयते” इति गारुडे २४०अ०
अग्निपुराणे च तत्त्रिरुक्तप्रादिकृष्टं यथा

“अग्निरुवाच । ध्यै चिन्तायां स्रतो धातुर्विष्णुचिन्ता
सुसुहृदः । अनाक्षिप्तेन मनसा ध्यानमित्यभिधीयते ।
आत्मनः समनस्कस्य सुताशेषोपपद्यते च । ब्रह्मचिन्ता
समासक्तिर्ध्यानं नाम तदुच्यते । ध्येयात्मन्वनसंस्तस्य
सदृशप्रत्ययस्य च । प्रत्ययान्तरनिर्मुक्तः प्रत्ययो ध्यान-
मुच्यते । ध्येयावस्थितचित्तस्य प्रदेशे यत्र कुलचित् ।
ध्यानमेतत्सुसुहृदं प्रत्ययस्यैकतानता । एवं ध्यानसमा-
युक्तः स्वदेहं यः परित्यजेत् । कुलं स्वजनमित्यादि
समुद्धृत्य हरिर्भवेत् । एवं सुहृत्समर्पं वा ध्यायेद् यः
अद्वया हरिम् । सोऽपि यां गतिमाप्नोति न तां सर्वै-
र्महामखैः । ध्याता ध्यानं तथा ध्येयं यस्य ध्यान-
प्रयोजनम् । एतच्चतुष्टयं ज्ञात्वा योगं युज्येत तत्प-
वित् । योगाभ्यासाङ्गवेद्युक्तिरैश्वर्यं ज्ञातृमा महत् । ज्ञान-
वैराग्यसम्पन्नः चर्द्धानः क्षमास्वितः । विष्णुभक्तः
सदोत्साही ध्यातेत्यं पुरुषः स्रतः । मूर्तामूर्तं परं
ब्रह्म हरेर्ध्यानं हि चिन्तनम् । सकलो निष्कलो ज्ञेयः
सर्वज्ञः पुरमो हरिः । अविभादिगुणैश्वर्यं सक्ति-